

תקון התפקידן. פיוון שפל תקון התפקידן, אין עליה לזרר, והיא אומerta הגדה לוי שאחבה נפשי איכה תרעעה איכה מרביען באחרים. איכה איכה פעעים, רמז על שני חרבנות, חרבן בית ראשון וחרבן בית שני.

ומשם כף איכה תרעעה - בחרבו הראשון. איכה מרביען - בחרבו השני. שהנאה שמחנתנו טוביה ויפה, ובתווך השמלה זו יש לי לבוכות על שני המקדשים - אחד המקדש העליון, ואחד המקדש התחתון.

שלמה אהיה בעטיה (שיר א) - אם לא הפעמים הללו שאני עתידה לקרה איכה. שלמה אהיה - בשלום אהיה בלא גלות כלל. בשלום עם בני למטה. בעטיה - כמו שנאמר (שמואל א כה) והוא עטה מעיל. אהיה מעתפת בעטור של המקדש העליון, שהוא בשם הקדוש י"ה. שלמה אהיה - בשלום אהיה בכל השלמות העליונה. בעטיה - בעיטה י"ה, להיות בכל השלמות העליונה. על עדרי חבירך - אלו הדרגות הקדושות של פלט, כמו שלמעלה.

אינו הוא משיב אליה, ומתחילה מהדבר הזה, שהוא האחרון מן השבח הזה, ואומר, אם לא תדרעי לך הייפה בנותים. אם אתה יודעת פעמים איכה איכה למה הם? - צאי לך, צאי וראי בעקביו הצען, על מה יהיה חרבן בית ראשון ובית שני. הרע על מה - על משכנות הרועים, דהא זמינו לבטלא עתדים לבטל תוכה בבית ראשון ובבית שני.

הגדה לי שאחבה נפשי - את אהובת נפשי, הגדה לי בסוד החכמה איכה חרעעה, אם אז אתה תרעוי בגדי, להיות אני אליך

חידו וכל תיקונא אהתפקן. פיוון דכל תיקונא אהתפקן, כדי סלקא לגביו דכוירא, וαιיה אמרת הגדה לי שאחבה נפשי איכה תרעעה איכה מרביען באחרים. איכה איכה תרין זמני, רמז על שני חרבנות, חרבן בית ראשון וחרבן בית שני.

ובגין לך, איכה תרעעה, בחרבן קדמאתה. איכה מרביען, בחרבן תניננא. דהא חדוה דילן טב ויאות, ובגו חדוה דא אית לי לבקיא על תרי מקדשי, חד מקדשא עלאה, וחד מקדשא פתאה.

שלמה אהיה בעטיה, אי לאו הגי תרי זמני דאנא זמינה למקרי איכה. שלמה אהיה, בשלם אהא בלא גלוטא כל. בשלם על בני למתא. בעטיה, כמה דעת אמר, (ש"א חד) והוא עטה מעיל. אהא אהתעטפא בעיטו פא דקודשא עילאה, דאייה שמא קידישא י"ה. שלמה אהיה, בשלם אהא בכל שלימו שלם אהיה, בעיטה י"ה, למחרוי בכל דלעילא. בעטיה: בעיטה י"ה, אלין דרגין קידישין דבולהו, בגונא דלעילא.

בדין אייה אתייב לגבה, ושרי מן מלחה דא, דאייה בתראה מן הא שבחא, ואמר, אם לא תדע לך הייפה בנשים, אם אתה לא ידעת תרין איכה איכה למאי נינהו. צאי לך, פוקי ותמי בעקביו הצען, על מה יהא חרבן פוקי ותמי בעקביו הצען, על מה יהא חרבן בית ראשון ובית שני. תנדע על מה. על משכנות הרועים, דהא זמינו לבטלא אויריתא, בבית ראשון ובבית שני.

הגדה לי שאחבה נפשי, את רחימא דנפישאי, הגדה לי ברזא דחכמתא, איכה תרעעה, אי בדין תרעי אנט לקלוי, למחרוי אנא גבע בחדוה, ולמחרוי עמק. דהא בזמנא דאה